WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 35 28 AUG. 1965

„Ik zou het niet zo erg vinden am een duizendpoot te zijn, als ik geen last van ekstaragen had!"

OOM DONALDS BRIEVENBUS

De meesten van jullie zijn nu weer „met frisse moed" aan het nieuwe schooljaar begonnen. Hebben jullie ook allemaal plannen gemaakt om dit jaar extra je best te doen? Ik hoop toch maar, dat er, nadat je je huiswerk hebt gemaakt, tijd overblijft om te schrijven naar Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet, je naam en adres te vermelden en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: OOM DONALDS BRIEVENBUS.
JACK VAN EMST, Breukelen. — Heb je al een nieuwe parkiet en kan hij al een beetje praten? Ik vond de tekening op de achterkant van de brief erg mooi. Stuur je me nog eens zo'n tekening? Dag, Jack!
LIZET DERKSEN, Dieren. — Ik vond die tekening wel mooi, Lizet! Ik vind het fijn dat je een trouw vriendinnetje wordt, maar je was eigenlijk al m'n vriendinnetje vanaf het eerste nummer van DONALD DUCK dat in je brievenbus terecht kwam! Dag, Lizet, schrijf je nog eens?
CHRISTIEN JONKHEER, Middelburg. — Heb je gesmuld van je eigen radijsjes, Christien? Wat lijkt me dat leuk, om een eigen tuintje te hebben waar je allerlei lekkere dingen in kunt verbouwen! Dag, Christien!

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 28 zijn:
1e prijs: Chr. Marteleur, Confortalei 107, **Denrne, Belg.**;
2e prijs: Koert Pieters, Eikenlaan 39, **Winschoten;**
3e prijs: Kinderen de Wit, **Ede;** Carmen Bakker, **Vierulheim, D.;** Ton Stoffels, **Vlaardingen;** Els Wismeijer, **Amsterdam-Z.;** Tonnie Nikamp, **Heeten, O.;** Gea Wigbout, **Wieringerwerf;** Dies v. d. Velde, **Wilhelminadarp;** Greetje Arends, **Eelde;** Dicky Catalanl, **Roermond;** Christien v. d. Linde, **Zwolle.**
4e prijs: Harm de Vries, **Emmereompaseuum;** Corrie Visser, **Hoek v. Holland;** Henk Mulder, **Barneveld;** Fieny Engelen, **Hoensbroek;** Leo Jacobs, **Middelharnis;** Ludy Bultema, **Baflo;** René Koops, **Molenhoek;** Joeske Drost, **Den Bosch;** Adriaan Rook, **Ouderkerk a. d. IJssel;** Heleentje Slikker, **Den Helder;** Freddie Veneman, **Meppel;** Sjoukje Dekker, **Gorssel;** Harry v. Dijk, **Groningen;** Annie Wardenier, **Stompetoren;** Gert-Jan Hietland, **Steenwijk;** Ansje Vigts, **Haarsteeg;** Bob v. Wierst, **Huizen;** Winny Lambooy, **Zaetermeer;** Pedro v. Zuydam, **Weert;** Ria Rotteveel, **Dukkum.**

De oplossing van prijsvraag nr. 33 luidt: GROENTEBOER.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Kees van Willigen en **Nico van Leeuwen** — speldjes en postzegels — Goois Kinderziekenhuis, Afd. B., Huizen (Post Bussum).
Onna Beijer, 14 jaar — suikerzakjes en foto's van de Beatles — Maartenskliniek, Lighal I, Nijmegan.
Freddie Koks, 10 jaar — speldjes en sigarebandjes — Juliana Kinderziekenhuis, **Afd.** Interne 2, Kamar 42, Den Haag.
De volgende vriendjes en vriendinnetjes hebben al eens een plaats in het Ziekenlijstje gehad. Ze hebben zoveel post gekregen, dat ze niet iedereen persoonlijk kunnen bedanken, en ze willen het daarom op deze manier doen:
Herman Kamp, Deventer; **Almijke Zwaans**, Sittard; **Mariga Heijboer**, Hoensbroek; **Elsje Buekinx**, Venlo; **Erie Thijssen**, Veldhoven; **Nellie Heijboer**, Zierikzee en **Annemie Hearen**, Hoorn.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG

NR. 35

Dit kruiswoordraadsel kun je met behulp van de tekeningetjes oplossen. Bij de afbeeldingen vind je steeds een letter en een getal. H1 betekent horizontaal 1 (dat is van links naar rechts) en V1 betekent verticaal (van boven naar beneden). De eerste letter van het gevonden woord komt in het hokje waar de 1 in staat, de volgende letters komen in de volgende vakjes. Zo kun je dus het hele schema invullen.
Schrijf de gevonden woorden op een briefkaart en stuur deze vóór 3 september naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Schrijf duidelijk je naam, adres en woonplaats op de kaart en zet in de linkerbovenhoek: „OPLOSSING NR. 35", en daaronder wat je wilt hebben: een autoped of een horloge.

✳ PRIJZEN ✳

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een bal.

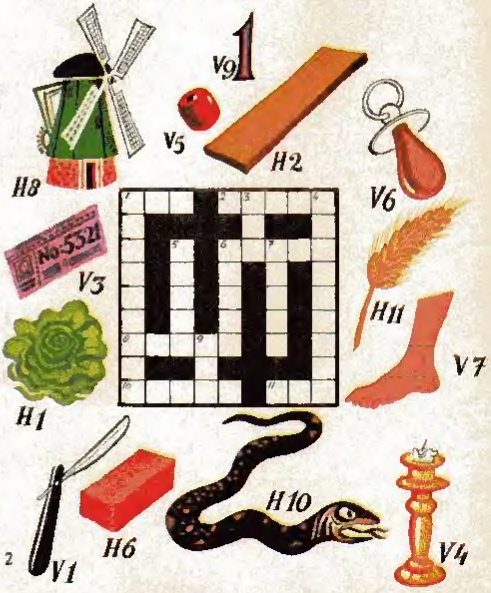

WALT DISNEY
Donald Duck
We gaan meedoen
met een PUZZELWANDEL-TOCHT
Oom Donald!
?

Wilt u meegaan om te kijken?
Misschien kunt u ons wel HELPEN!
Jo?

Wat moet je precies doen voor za'n tocht?
Nou, het is heel leuk, hoor!

Iedereen krijgt een lijst van dingen die hij moet zoeken!
En de eerste die op het eindpunt aankomt, wint!
Nadat hij alle dingen op zijn lijst heeft gevonden, natuurlijk!

BAH! KINDERACHTIG GEDOE! Wij volwassen Ducks zijn te groot voor dat soort spelletjes, hoor!

Maar, oom Donald,
de prijs
is
vijftig . . .

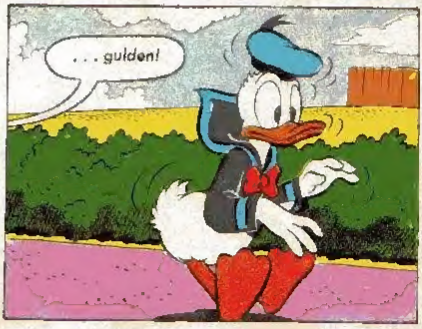
. . . gulden!

Kom mee, jongens! Ik ga jullie niet helpen! Ik ga zelf meedoen!
?!

Oh, leuk hoor! Vragen we hulp,
krijgen we nog een mededinger!

Kijk! Door heb je Guus Geluk!
Oh!
GUUS GELUK

Zo, mijn koffertje is gepakt!
Oh ja? Waarvoor?

Ik ga op reis!
Goed idee, als je 't mij vraagt!

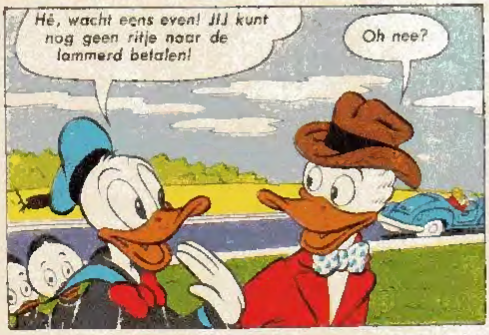
Hé, wacht eens even! Jij kunt nog geen ritje naar de lammerd betalen!
Oh nee?

Heb je het nieuws nog niet gehoord? Ik ga de eerste prijs in de puzzelwandeltocht winnen! Dag, jongens!

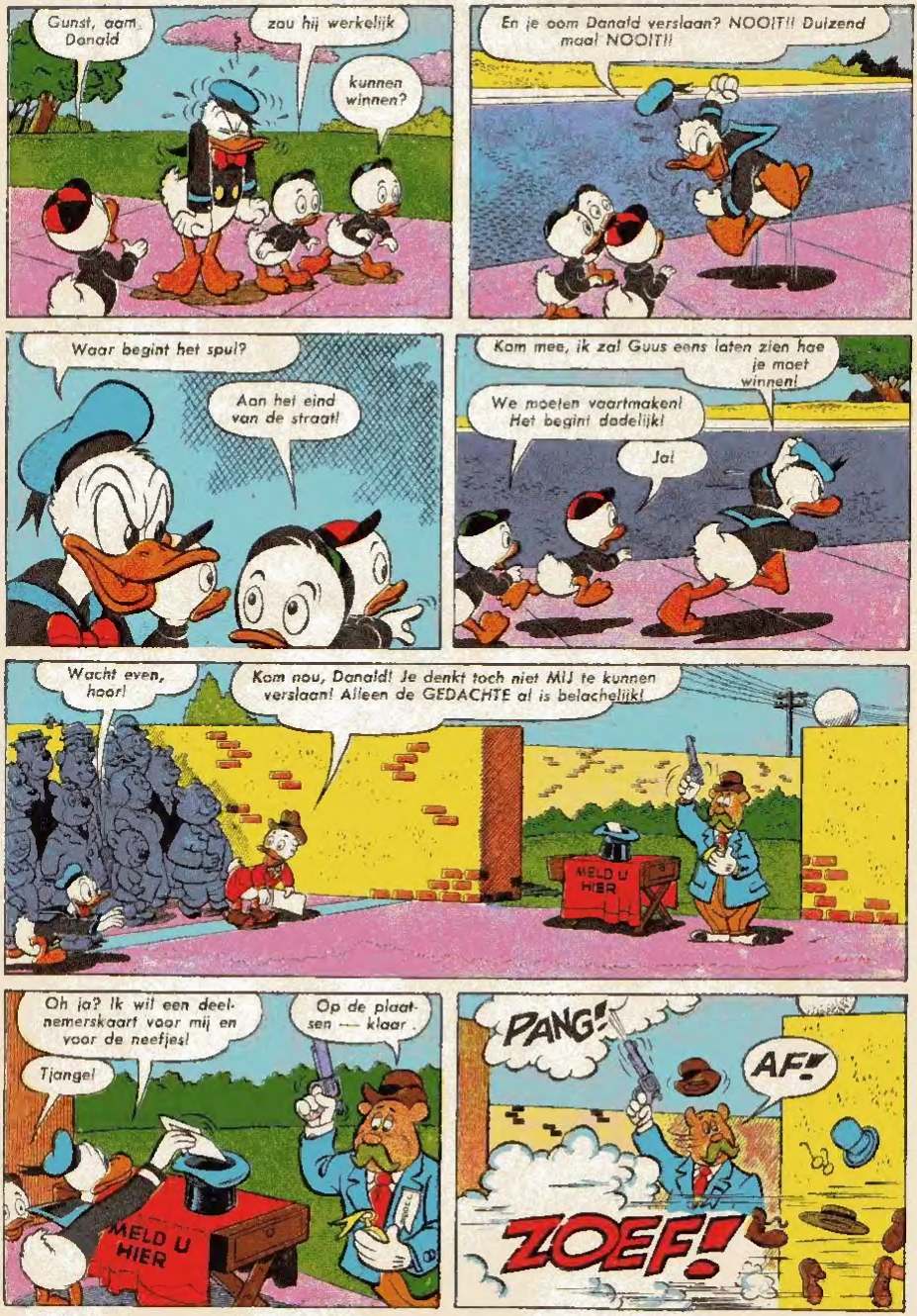
Gunst, oom Donald
zou hij werkelijk
kunnen winnen?
En je oom Donald verslaan? NOOIT!! Duizend maal NOOIT!!
Waar begint het spul?
Aan het eind van de straat!
Kom mee, ik zal Guus eens laten zien hoe je moet winnen!
We moeten vaartmaken! Het begint dadelijk!
Ja!
Wacht even, hoor!
Kom nou, Donald! Je denkt toch niet MIJ te kunnen verslaan! Alleen de GEDACHTE al is belachelijk!
MELD U HIER
Oh ja? Ik wil een deelnemerskaart voor mij en voor de neefjes!
Op de plaatsen — klaar.
Tjonge!
MELD U HIER
PANG!
AF!
ZOEF!

Hebt u zich bezeerd?
Oeii! Wat lopen die hard!
Ik zal nog harder moeten lopen als ik wil winnen!
MEJOU MER
Eens zien . . . wat staat er op mijn lijst?
EEN PAPEGAAIEVEER!
EEN GEVLEKTE KOE!
EN EEN STINKDIER!
Ik zal eens naar mijn vriend, boer Berend, gaan!
Het is nogal gemakkelijk!
Ha, Donald! Wat kan ik voor je doen?
Vlug! Ik doe mee aan een puzzeltocht!
Een puzzeltocht? Ben je daar niet een beetje te oud voor, Donald?
Ik ben niet te oud voor de prijs van vijftig gulden!
Dat is een lijst van dingen die ik nodig heb en ik dacht dat jij misschien . . .
Hmmm . . .
Je kunt mijn WITTE koe wel lenen . . . en er zijn bergen KIPPEVEREN! En dan heb ik nog een kat! Helpt dat een beetje?

Tjonge! Geweldig! Dank je wel, Berend!
Eens zien, nu heb ik een witte koe, een kat en een kippeveer —
Maar ik MOET een GEVLEKTE koe, een STINKDIER en een PAPEGAAIE-veer hebben!
VERF
VERF
Hé! IK HEB HET!
VERF
Een eindje verderop . . .
Een paar valse tanden, de bril van een schoolmeester, en . . . en . . .
Nou, nou? En WAT?
Een HOUTEN BEEN! Tjonge!
Een houten been?
Geef het maar op!
We winnen nooit!
En Pik-broek dan?
Ja! Die heeft het misschien!
Hij helpt ons vast!
Kom mee!

PIKBROEK
DE
PARLEVINKER
Ik hoop dat hij thuis is!

Een houten been? Natuurlijk jongens! Ik heb er genoeg over!
Dank u wel!

Nu moeten we nog een geitebok vinden!
Noga! makkelijk!
Kom mee!

Hé!
Wat was
DAT?
BRROEM!

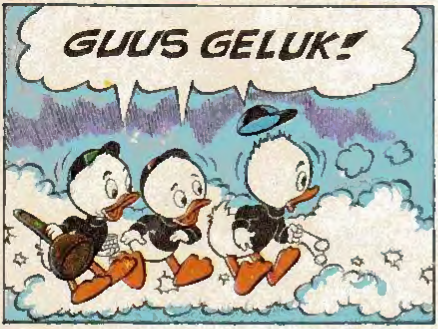
GUUS GELUK!

Hij schijnt z'n spulletjes al bij elkaar te hebben!

Geen wonder dat hij zo snel gaat! Waarom hebben WIJ onze schaatsen niet meegenomen?

Vlug! We hebben weinig tijd!

Even later . . .
Nou . . . we hebben tenminste een geitebok gevonden!
En wat doen we nu?
Hem zien KWIJT TE RAKEN!
Maar we hebben hem nodig om te winnen . . . en snel!
Tja, wat nu!
Ik heb het! We RIJDEN hem erheen!
Ik vind het eng!
Het is onze enige kans!
Het is nu te laat om te keren!
KA-BOEM!
Grijp zijn horens en STUUR!
Dit is een goeie manier om snel bij het eindpunt te komen!
We zijn er nog niet!

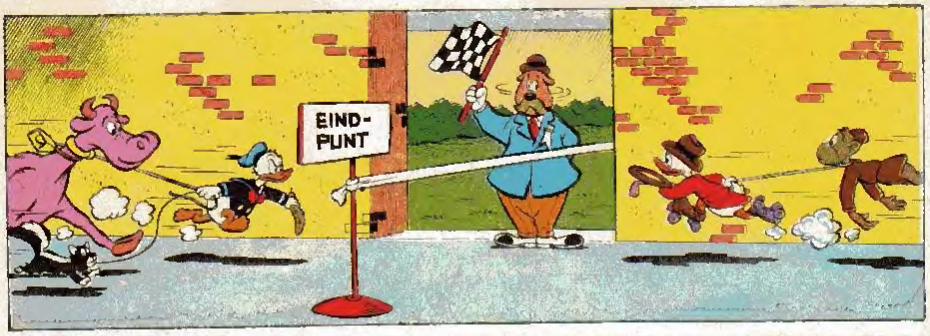
EIND-
PUNT

GELIJK! Donald en Guus zijn gelijk geëindigd!

Stop! Wacht even!
Hier komen wij aan!
Te laat, jongens! Het is al voorbij!
EIND-
PUNT

Goed gedaan, haar! Maar jullie zijn tweede!
Gunst!
Ach!
Oh!

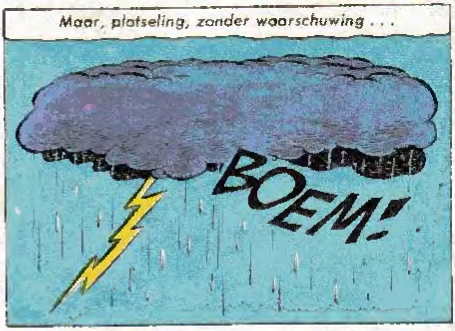
Maar, platseling, zonder waarschuwing . . .
BOEM!

Jullie moeten STROOTJES TREKKEN om te beslissen wie de winnaar is! Het langste wint!

De winnaar is DONALD DUCK!

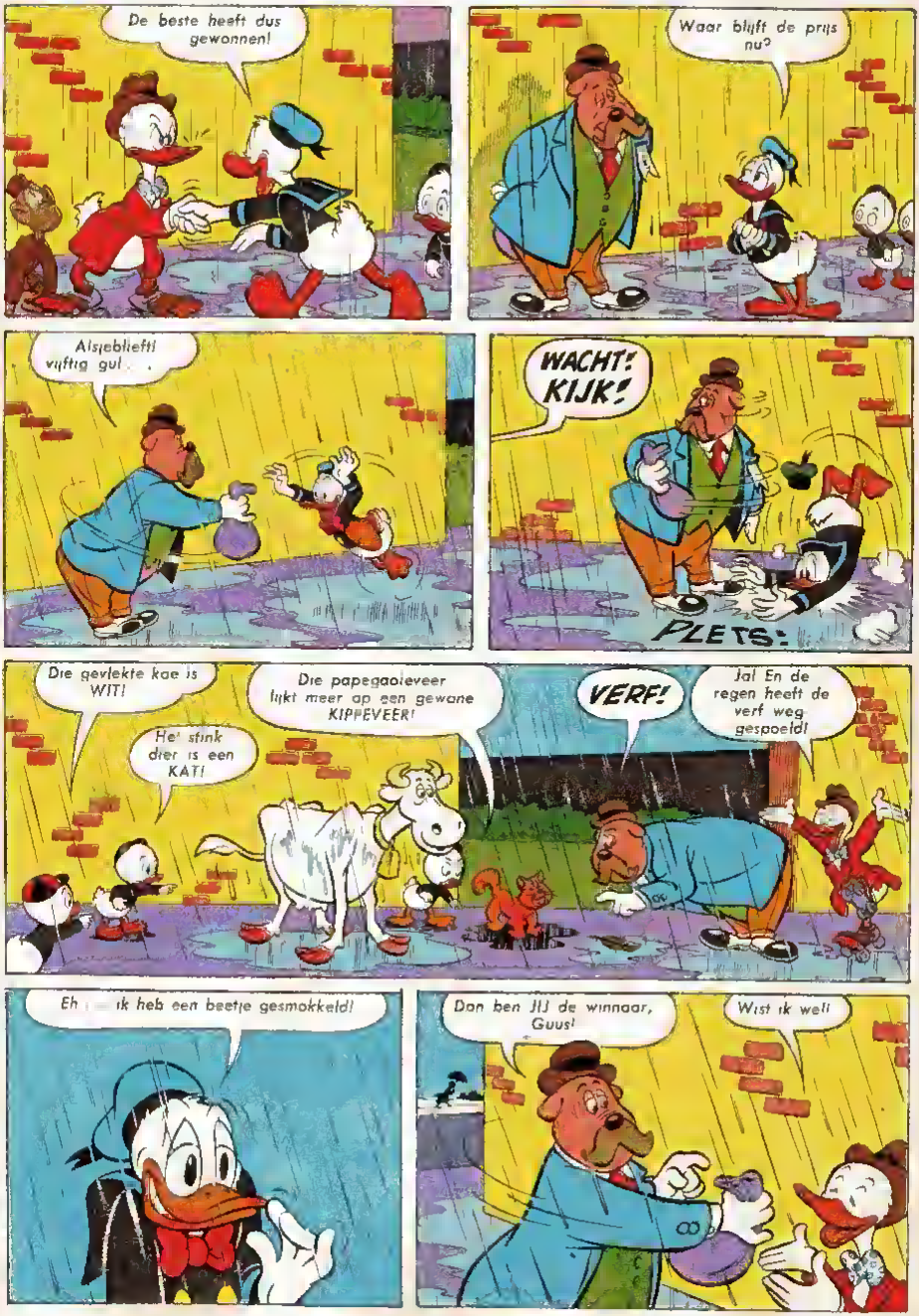
De beste heeft dus gewonnen!
Waar blijft de prijs nu?
Alsjeblieft! vuftig gul . . .
WACHT! KIJK!
PLETS!
Die gevlekte koe is WIT!
Die papegaaieveer lijkt meer op een gewone KIPPEVEER!
VERF!
Ja! En de regen heeft de verf weg gespoeld!
He! stink dier is een KAT!
Eh . . . ik heb een beetje gesmokkeld!
Dan ben JIJ de winnaar, Guus!
Wist ik wel!

Zoals je al zei de beste heeft dus gewonnen!
WACHT EVEN! WACHT EVEN!
Jij hebt mijn aap geprikt toen ik me even om draaide!
Ach, ik heb hem alleen maar geleend! Ik zou hem terug-brengen!
Jij valt ook uit! Je weet dat het tegen de regels is om dingen weg te nemen zonder het te vragen! FOEI, Guus!
Dus zijn de winnaars KWIK, KWEK en KWAK!
Alsjeblieft! De eerste prijs!
Oh, dank U!
Later
En, jongens, waar gaan WIJ ONS geld uitgeven?
Goed, oom Donald!
We zullen niet kinder achtig zijn!
Kom mee!
OEI! HELP! LAAT ME ERUIT!
Oom Donald zegt altijd NIET LETTEN op mensen achter je!

WALT DISNEY

Otto van Drakenstein

Waar breng je me heen?
We moeten u op een van de Kwakkie wakkie eilanden afzetten!

Joehoe! Ik kon u een kortere weg aanwijzen . .
Ik heb wel tegen de kapitein gezegd dat hij meer geld moest vragen! Deze reis wordt een nachtmerrie!

Hij heeft de manier van zwabberen verbeterd!
Hij heeft de kaarten opnieuw getekend!
HELP! Haal hem gauw uit de machinekamer!
Laat hem daar maar, anders gaat hij de kok weer nieuwe recepten leren!

LAND AHOY! Ik kan haast niet wachten!
We kunnen niet wachten!

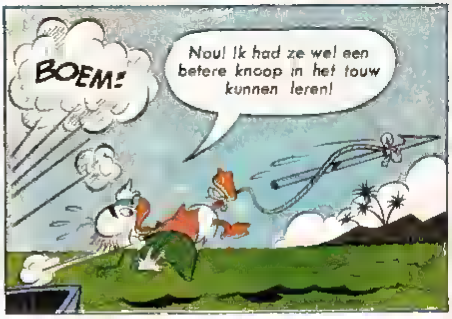
BOEM!
Nou! Ik had ze wel een betere knoop in het touw kunnen leren!

OEMPS!

Nee, dank je wel! Ik heb geen trek!
(Zucht!) Zij nemen in alles genoegen met de meest noodzakelijke dingen!

Ze zijn verschrikkelijk knap als het erop aankomt, eten te vinden! Ik kan ze op dat gebied niets verbeteren!

En als je bedenkt dat ze alleen maar GRAS hebben om huizen von te bouwen, kan ik ze op dat gebied ook niets meer leren!

Ook niet wat hun kleren betreft!

(Snuf!) Er is niets zo erg voor een knappe kop dan dat NIEMAND goede raad nodig heeft!

OEBA! OEBA! OEBA!
Huh? De inboorlingen schijnen nogal opgewonden te zijn!

Een watervliegtuig uit Duckstad! Het schijnt pech te hebben!

Nounou! Wie heeft er aan deze leidingen geknoeid?
De werktuigkundige kan de fout niet vinden!

Za! Nu loopt-ie weer als een gieter!

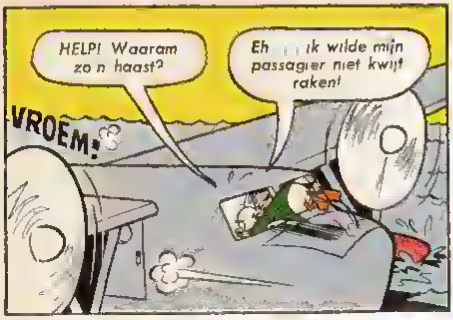
HELP! Waarom zo n haast?
Eh . . . ik wilde mijn passagier niet kwijt raken!
VROEM!

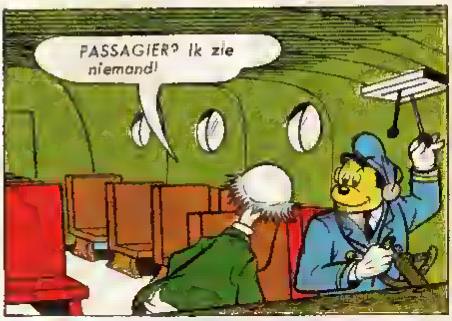
PASSAGIER? Ik zie niemand!

JIJ bent m'n passagier, Otto!
Eh . . je kwam am MIJ te halen? Mij . . . de altijd-beter weter!?

Eh . . ja, we kregen er spijt van! We hadden eigenlijk 't recht niet am je zomaar weg te sturen!
Hmm! Waait de wind uit DIE hoek?

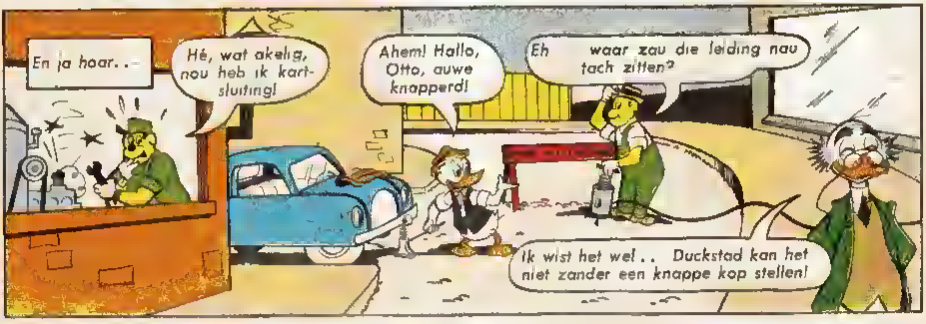
En ja hoor. . .
Hé, wat akelig, nou heb ik kort-sluiting!
Ahem! Hallo, Otto, ouwe knapperd!
Eh . . . waar zou die leiding nou toch zitten?
Ik wist het wel . . Duckstad kan het niet zonder een knappe kop stellen!

ditjes en datjes van Donald Duck

BLOEMEN AAN HET ONTBIJT

Wanneer je de verjaardag van kleine zus of broer extra feestelijk wilt laten beginnen, knip dan van glanzend rood sitspapier (in de boekhandel te koop) een bloemenrand die heel feestelijk onder een kopje thee of een beker melk staat.
Neem een vierkant stuk papier van 20 × 20 cm, vouw het twee keer dubbel en teken er twee cirkels op waar je bloemmodellen van maakt (zie voorbeeld).
Knip de bloemen langs de buitenste lijnen uit, maar let er vooral op dat je de vouwen van het papier bij *a* en *b* niet doorknipt. Doe je dat wél, dan dwarrelen de glanzende bloemen los over de tafel, wat ook wel leuk is, maar in dit geval toch niet de bedoeling.
Vouw het knipsel voorzichtig open en strijk het met de hand glad of leg het een kwartiertje in een boek of onder een zwaar voorwerp.

HEB JE DIE AL?

Dat men omstreeks het jaar 1900 een auto „een rijtuig zonder paarden" noemde, kun je wel begrijpen als je het plaatje op de hier afgebeelde postzegel bekijkt. Het is een Peugeot uit 1898 die je hier ziet. De chauffeursplaats is geheel open en onoverdekt. Men meende in die tijd namelijk dat dit voor de veiligheid noodzakelijk was. De chauffeur kon op deze wijze vrij en onbelemmerd naar alle kanten uitkijken. Hij zat dan wel geheel onbeschermd in regen, wind en sneeuw op de „bok" van het voertuig, maar dat moest men voor een veilig autotochtje over hebben. In onze dagen is er weer heel veel belangstelling voor de auto's uit de pionierstijd. Er worden voor zulke primitieve „tuftufs" hoge prijzen betaald. Monaco maakte van deze belangstelling gebruik door in 1961 een serie van 14 postzegels uit te geven met diverse antiquiteiten uit de autowereld arop afgebeeld.

EVEN LACHEN

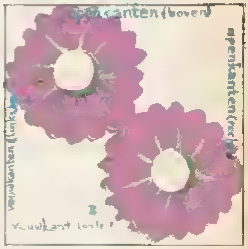

Een juwelier was op weg naar zijn winkel en droeg op zijn rug een grote Friese staartklok. Hij liep per ongeluk tegen een dame op, die daardoor een paar pakjes liet vallen.
„Waarom doet U niet gewoon," zei ze boos, „en draagt, net als iedereen, een horloge?"

* * * * * *

PAPEGAAI, WAAR WAS JE TOCH?

Twee politieagenten vingen in de tuin van een Amsterdamse bakker een prachtige papegaai, die daar niet thuis hoorde. De vriendelijke agenten brachten het dier naar Artis.
Daar bleek de vogel óók niet thuis te horen. De agenten speurden verder en kwamen er na heel veel moeite achter dat de papegaai van mevrouw De Vries in de Pieter de Hoochstraat was. Dolgelukkig nam mevrouw haar lieveling in ontvangst, zij bedankte de agenten, en vertelde, terwijl zij lorretje knuffelde, dat hij maar liefst acht maanden spoorloos was geweest!

GEHEIME TEKENS

Om je potloden penhouders, linialen enzovoorts niet telkens in „vreemde" handen te zien overgaan, kun je met een gewone nagelvijl allerlei geheime herkenningstekens op de diverse voorwerpen aanbrengen. Hiervoor gebruik je echter niet het brede schuurvlak, maar de zijkanten van de nagelvijl. De krasjes, kruisjes en figuurtjes die je op deze wijze aanbrengt, kunnen zó leuk staan dat je misschien wel in de verleiding zult komen om tafels en stoelen ook maar meteen van een mooi randje te voorzien.
Dat is natuurlijk niet de bedoeling, want als moeder dát zou merken, krijg je vast nooit haar nagelvijl meer in handen!

geschreven door

KEES KETTING

DE koning van Hompelland heette Prosper, en hij had ruzie Nu, dat hebben jij en ik ook weleens. Maar Koning Prosper had ruzie met zijn gevolg. Nog niet erg, zul je zeggen, dat gaat wel over. Ja, maar wacht eens, zijn gevolg bestond uit 18 leden En als je met 18 mensen tegelijk ruzie hebt — dàt is toch bijzonder nietwaar? Het kwam allemaal omdat Koning Prosper en Koningin Amélie met vakantie wilden. „Ceremoniemeester," had de koning gezegd (want die man was de baas van het gevolg), „wij gaan op reis."

„Goed majesteit," zei de ceremoniemeester en hij had de leden van het gevolg bijeen geroepen.

„Heren," had de koning toen gezegd, „u kunt wat mij betreft onmiddellijk ophoepelen. Wij willen namelijk dit jaar alleen met vakantie Zonder gevolg!" — „Maar een koning en een koningin kunnen niet zonder gevolg," zei de ceremoniemeester geschrokken. „Er moet een tolk mee, en een kok Verder een kleermaker, en een kamenierster Dan een paar ministers . . "

„Dat kan ons niks bommen!" riep de koning balorig „Wij willen ALLEEN weg! En we zetten geen kroon op, en we dragen geen hermelijnen mantel — wij willen helemaal vrij zijn." Toen riep het gevolg dat de koning eigenwijs was, en de koning riep dat hij van het gevolg altijd meer last had dan gemak

„Ik geloof dat ik jullie allemaal ontsla!" riep hij op het laatst „Ik heb jullie niet nodig" — „En wij u ook niet!" riep het Gevolg terug „Wij willen niet eens meer mee" „O nee?" zei de koning „Nu, dat is dan precies de bedoeling!"

En diezelfde middag nog trok hij zijn groene sportpak aan, en de koningin haar bloemetjesjurk, en zo wandelden ze zonder gevolg het paleis uit „Hahaha!" lachte de koning „Wa zijn lekker vrij zag. En in deze kleren herkent niemand ons. We hoeven nu fijn niet te wuiven naar mensen die we toch niet kennen. Weet je wat? We gaan met de trein naar het buitenland Naar Pitalié"

Nu, het werd een heerlijk reisje. Ze hadden een hele coupé voor zich alleen, ze keken naar de koelen en ze sabbelden op zuurtjes „Zonder gevolg heeft een koning veel meer plezier hoor!" meende de koning „En als ik het geweten had . ." Daar kwam de conducteur binnen om de kaartjes te knippen „En houdt u uw paspoorten gereed voor de man van de douane?" zei hij nog „We zijn direct bij de grens"

„Paspoorten?" schrok de koning „Die heb ik niet, Amélie Die heeft de ceremoniemeester altijd op zak"

„Wat nu?" zei de koningin sip „Teruggaan?" — „Nooit!" zei de koning koppig „Nee Amélie, wij wij gaan ons verstoppen Vlug!" Hij gaf de koningin een zetje, en zelf zette hij zich af op de bank en een tel later lagen ze allebei languit in het bagagenet

„Het is géén pinats voor een koningin, Prosper," zei Amélie zachtjes — „Stil nou toch!" siste de koning „Daar komt de douane al." En jawel, de coupédeur schoof open . . de koning dorst bijna geen adem te halen, zó was hij in spanning „Leeg Jan," zei toen een stem, en met een ruk ging de deur weer dicht

„Zie je wel?" zei de koning triomfantelijk „Ook zonder gevolg, en zélfs zonder paspoort kunnen wij heel best reizen, Amélie" En bij het eerstvolgende station (dat heette Pokki-jaja) stapten ze uit, en begonnen vakantie te houden

„Prosper," zei de koningin na een tijdje, „ik wil iets eten. Kan dat?"

illustratie CAROL VOGES

het gevolg van KONING PROSPER

„Natuurlijk," lachte de koning „Maar we hebben de tolk van het gevolg niet bij ons," zei de koningin. „Kan jij dan in het Pitaliaans eten bestellen?" — „Eh . . . nee," gaf de koning toe „Maar dat hindert niet. Een koning redt zich altijd, ook zonder gevolg."

En in een gezellig restaurant gingen ze voor het raam zitten. Daar kwam al een kelner aan. Hij boog en zei vriendelijk: „Hadsjiediewo, jappare molto monus."

„Ook goejendag," zei de koning luchtig — „Krang da solta nebe wiene?" vroeg de keiner.

„Hoor eens," zei de koning kriegelig, „wij willen doodgewoon eten. E-ten, begrijp je?" En toen dat niet hielp, blies hij zijn wangen vol en deed alsof hij kauwde.

„Ah!" riep de kelner begrijpend en hij gaf de koning het menu. Die ging er met een geleerd gezicht in zitten lezen. Ik begrijp er geen snars van, dacht hij, maar ik laat me toch niet kisten. En op goed geluk wees hij twee dingen aan. Nu, in een wip stonden de schalen op tafel.

„Zal ik opscheppen, Prosper?" vroeg de koningin, en meteen deed ze het deksel van de eerste schaal. Er lag een lange rij glibberige slakken op. „Boh!" riep de koning. „Ajakkie! Amélie, de tweede schaal!" Maar daarop lagen wel twintig vette kikkerbilletjes. . . . „Ik vind kikkers en slakken afschuwelijke beestan en ik eet ze niet op!" zei de koningin ferm. „Prosper, kom mee."

En daar liepen ze weer door Pokkijaja, de koning verlegen omdat hij zo slecht had besteld, en de koningin hongerig. In een automatiek aten ze tenslotte een soort gekke kroketjes, maar daar kreeg de koningin pijn in haar buik van. En de koning had dikke voetan van al dat lopen waaraan hij niet gewend was — ze waren echt niet vrolijk meer hoor. En toen kregen ze nog slaap ook.

Gelukkig ontdekte de koning een hotel waar een bordje hing. „Hier spreekt men Hompellands". „Ik wens de allermooiste kamer, portier," commandeerde hij.

„Ies hele jammer," zei de portier, „maar hele hotel ies stampie vol. Ieke allene nog heppie kleine kamertjie." — „Dan die maar," zuchtte de koning en daarom sliepen ze die nacht vlak onder de dakpannen in een oud piepend bed.

Maar de volgende morgen scheen weer stralend de zon. „Zullen we een fijn morgenwandelingetje gaan maken, Prosper?" vroeg de koningin. — „Ja," zei de koning, „en dan koop ik een boekje om vlug Pitaliaans te leren. Want ook zonder gevolg . . ." Hij hield opeens stil. „Amélie! Kijk eens naar die schutting!" riep hij toen. Ze werden allebei wit van de schrik, want op de schutting hing een aanplakbiljet, met hun foto's. Eronder stond in het Pitaliaans en in het Hompellands „Waar zijn de koning en de koningin van Hompeliand? Zij worden gezocht door hun gevolg. Duizend gulden baloning voor wie hen vindt!"

„Dat zal ik ze betaald zetten," zei de koning boos. „Ik ga . . . wat is er Amélie?" — „Ik geloof dat die man daar ons al heeft herkend, Prosper," zei de koningin geschrokken. „Ja, hij komt op ons af . . ."

„Rennen!" riep de koning en hup! daar gingen ze. Een pleintje over, drie stegen door, en een lange laan, en pas buiten Pokki-jaja, in een donker bos, raakten ze de man kwijt. En daar ontdekte de koning tot zijn schrik dat hij onderweg ook nog zijn portemonnee had verloren. En zonder geld kun je geen vakantie houdan . . .

„Laten we ons dan maar melden bij de politie of zo," stelde de koningin bedroefd voor. — „O nee!" riep de koning. „Ik dank je feestelijk. Wat zou het gevoig een plezier hebben! Nee, wij gaan gewoon weer naar Hompelland, stiekem de grens over, net zoals de smokkelaars dat doen. En dan hebben we geen pas nodig ook. Kom!"

En ze gingen op weg. Nou, het leek wel of er geen eind aan het bos kwam, en de koning wilde juist zeggen: „Eventjes rusten, Amélie, mijn voeten doen zo'n zeer, en ik geloof dat we verdwaald zijn ook," toen ze een mannetje zagen lopen. „Pstttt," riep de koning. „Meneer!" „Ik geef me over!" schreeuwde het mannetje meteen. „Niet schieten!" „Waarom zouden wij schieten?" vroeg de koning — „O," zei het mannetje opgelucht, „ik dacht dat u de douane van Hompelland was. En de douane schiet meteen hoor, want ik ben een smokkelaar. Ik heet Michiel. Zijn jullie ook smokkelaars?"

„Nou. . . . nee," zei de koning. „Wij zijn . . ." Op dat moment klonk een barse stem: „Michiel de Smokkelaar! Staanblijven! Je bent gezien!" „Wat nu?" schrok Michiel. „Ik ben de sigaar . . ." — „Weinee," zei de koning kalm. „Klim gauw in een boom, sufferd. Toe dan!" Michiel was nog maar net tussen de takken verdwenen of daar kwam een man van de Hompellandse douane aan. „Wat doet u hier?" vroeg hij achterdochtig — „Wandelen, beste man," zei de koning. „Maar wij zijn een beetje verdwaald," voegde de koningin eraan toe.

„O," zei de man, „wandelen mag natuurlijk. Maar hebt u toevallig ook een mannetje zien lopen?"

„Zeker wel," zei de koning meteen. „Hij rende voorbij zeg! En hij ging daarheen." En hij wees precies de verkeerde kant op . . .

„Bedankt!" riep de man van de douane, en weg was hij. En roetsch! Daar gleed ook Michiel uit de boom.

„Jullie zijn een paar slimmeriken zeg," zei hij bewonderend. „Bedankt, en tot ziens."

„Hoho, mannetje," bromde de koning. „Wij hebben jou geholpen, en nu moet jij het ons ook doen. Jij moet ons de grens over smokkelen."

Gelukkig was het niet zover meer naar Hompeliand, en het eerste wat de koning er deed, dat was een dubbeltje van Michiel lenen om op te bellen naar het paleis. Nog geen kwartier later kwamen ar negen lange auto's aanrijden, mèt het gevolg erin.

„Majesteit," zei de ceremoniemeester, „uit naam van alle leden van het gevolg deel ik u beleefd meda dat het in het paleis verschrikkelijke dagen zijn geweest. We verveeldan ons dood. En daarom hebben we u laten zoeken om u toch maar vooral weer zo gauw mogelijk bij ons te hebben. Wij kunnen niet zonder u, dat bekennen we eerlijk. En mogen we voortaan asjeblieft weer met u en de koningin mee?"

„Natuurlijk," zei de koning gul. „En dan zal ik ook iets verklappen. Wij kunnen ook niet zonder jullie. We zijn vuil, we hebben slaap, we hebben honger — nooit gaan we meer alleen. Nooit! En geef nu die beloning van duizend gulden maar aan deze kleine meneer hier, want hij heeft ons, eh . . . gevonden."

Drie dagen later gingen de koning en de koningin weer met vakantie, mèt gevolg.

Maar ditmaal hoefdan ze niet in het bagagenet te liggen en ook geen kikkers of slakken te eten.

Het gevolg zorgde weer net als vroeger voor mooie hotels en voor lekker eten.

Wèl moesten de koning en de koningin met hun kroon op lopen, en naar de mensen wuiven, maar dat vonden ze niet erg meer.

WALT DISNEY

Madam Mikmak

Halla, u spreekt met madam Mikmak, en ik wens u n draeve dag!
Spreek ik met de madam Mikmak die een lot uit de loterij heeft gekocht?
Jaja, dat ben ik! Oh, heb ik sams een NIET?
Oh, nee, mevrouw, u hebt de HONDERD-DUIZEND!
OH, NEE!
Ggggsss!
KNAP!
Intussen, niet ver vandaar ...
Hé, moet je horen wat hier staat! Madam Mikmak heeft de HONDERDDUIZEND gewonnen!
Eigenlijk zouden wij best ook wat van de buit willen hebben, of niet?
Hmm!
Laten we het in ieder geval proberen! Kom mee, we gaan gezellig bij Mikmak op visite!
Weldra ...
Hé, daar heb je de ZWARE JONGENS! Dat is het vervelendste wat er vandaag gebeurd is! Heerlijk, heerlijk!
PIIIIEP!

Dag, Makkie!
Kom binnen, jongens! Ik wist niet dat jullie al weer ontsnapt waren!
Ga zitten, dan schenk ik een kopje thee in!
?
Alleen al het zien van jullie rare gezichten is hartverwarmend! En is er slecht nieuws?
Wij wilden eens een babbeltje maken over die honderdduizend pop die je hebt gewonnen!
Oh, was dat niet verschrikkelijk? (Kreun!)
Maar dat probleem heb ik gauw opgelost!
Oh ja?
Ja! Ik dacht zo bij mezelf dat ik helaas alleen maar blij kon zijn met al dat geld, en dus heb ik het lot in de rivier gegooid!
WAT?!
Wacht nou even! Jullie hebben je vleermuisthee nog niet op!
Vleermuis thee? Aoh!
Naar de rivier!
Da's grappig! Die jongens deden net of ze dat lot wilden hebben zodat ZIJ het geld konden opstrijken!

Zou dat geld je humeur dan toch kunnen bederven? Als dat zo is, wil ik het zelf hebben!
Hé, jongens! Wacht even!
Te laat, Mikmak, het lot is nou voor ons!
Wie 't vindt, mag 't hou den hoor!
Oh, gaat dat ZO? Wacht maar eens, jongetjes!
Ik verander mezelf in een vis, en dan pak IK het lot!
POEF!
Ha, daar heb je ze! Wat een slakkegang!
Kijk! Mikmak heeft het lot al gevonden!
Toe nou, Mikmak, met tover kunstjes is er geen kunst aan!
Maar ik heb het lot dan toch maar! Hihi!
En dan
Bah! Daar gaat ze nou om het geld op te halen!
BANK
GELDBE-LEGGING
Tata, kindertjes! Dit wordt n heel akelige dag voor me!

Later ...
Moet je nou toch horen - „Madam Mikmak maakt een wereld reis - Timboektoe, Wla diwostak, Pieterburen
Wat een pret! En dan zegt ze nog dat ze von ver velende dingen houdt!
Ze komt vandaag op het vliegveld aan!
Als we hoor afhalen, geeft ze ons misschien het geld dat ze over heeft!
Pas op voor de politie, hoor, en eraan denken dat je erg ongelukkig kijkt!
Komt in orde!
VLIEGVELD
Dag, jongens!
Gunst! Ze komt op hoor bezemsteel!
Weet je jongens, iedereen vertelde me dat je meest REIZEN als je geld hadl
Jo, nou, dat heb je don ook gedoon, zegi Waarom ben je eigenlijk op je bezem terug gekomen?
Is het geld op?
Oh neel Ik reis altijd op mijn eigen manier! Het gaat veel te GEMAKKELIJK met een VLIEGTUIG!
Jongens, ik heb de wereld rond gereisd, maar geld of geen geld — ik heb alleen maar plezier gevonden! Nou vraag ik je!
Belachelijk! Ontzettend!
UITGANG
Ik vind het aardig von jullie dat je me af bent komen halen! Als we thuis zijn, krijg je wat von mel
Dat hoopten we al!
MADAM MIKMAK

Weldra
OEI!
Asjeblieft — honderd duizend guldentjes! Wat een opluchting om ze kwijt te zijn!
Dank je wel, Makkie! Je bent een bovenste beste!
We verlaten meteen het land!
Dat je er weinig plezier van mag beleven!
PIIIEP! BENS!
Huh?
Hè, als dat de Zware Jongens niet zijn!
POLITIE
(Slik!) Dag agenten!
En wat vind ik hier? Een tas met geld! Welke bank hebben jullie beroofd?
Dat hebben we van Madam Mikmak GE KREGEN!
NIET WAAR! NIET WAAR!
Je hoort het! Terug naar de gevangenis met jullie!
Oh (giechel!), wat gemeen om de Zware Jongens zo'n foer te draaien. Wat ben ik toch een fijn, akelig mens! Hihi!

Avontuur in Frankrijk

door
ROBERT BATEMAN

Een Engelse jongensclub maakt een bustocht naar Spanje. Na een kort oponthoud tijdens de reis, blijkt de koffer van Eddie Dewlack overhoop te zijn gehaald. Er wordt niets vermist. Toch schijnt Eddy vreselijk geschrokken. Waarom? vraagt Archie Mc Cuddy zich af.

HARRY!"
„Grrrmmpfff? Wie probeert me daar wakker te maken?"
„Ik, Harry. We rijden straks Parijs binnen."
„Kammenieschelen. Lameslapen ..."
Archie lachte plagerig en besefte op hetzelfde moment hoe bevoorrecht hij eigenlijk was. Ieder ander die Harry Mortimer uitlachte liep goede kans een reuze opdoffer te krijgen van Harry's bijzonder gespierde arm. Dat Archie een streepje voor had, kwam alleen omdat hij bewezen had dat hersenen soms meer waard zijn dan spierkracht en dat Harry ook weleens ongelijk kon hebben. Dat was vorig jaar gebeurd toen het clubhuis in brand gestoken was en Harry zich klaarmaakte om het hoofd van Ken Smith van zijn body te slaan. Het bewijs van zijn vergissing zat nu twee plaatsen verder, naast Tom Radlett. En het hoofd van Ken zat nog volkomen normaal op zijn romp!
Archie grinnikte nog wat na. Harry was eigenlijk wel een mieterse vent.
„Harry!" Archie gaf hem een flinke por tussen zijn ribben. „Word toch eens wakker, lul, slaperig stuk mensenvlees! Je mist de meest opwindende stad van de wereld!"
Met veel tegenzin opende Harry één oog en kwam met schokjes overeind. „Oooaaah!" kreunde hij luidruchtig. „O wat een ellende, die rug van me. Tegen de tijd dat we in Spanje aankomen, zal ik helemaal gebroken zijn."

Illustratie
TED MATHIJSEN

De stem van Rudolf, de reisleider, maakte plotseling een einde aan dit zelfbeklag. „Und nu rijden we Parijs binnen. Dit is een von de belangrijkste straten en daar is de Place de la Concorde."
„Oooaah!" kreunde Harry weer. „Kijk es even naar al die terrassen. Geef mij asjeblieft gauw een groot glas koele drank en een kans om mijn benen helemaal uit te strekken. Hoelang zitten we nu al in dat ding?"
„... und nu gehen we over de Seine. ..."
Moe en rozig als ze waren luisterden ze nauwelijks. Met een ruk stond de bus stil.
„Wat is er gebeurd?" vroeg Harry, opeens helemaal wakker.
Rudolf gaf al gauw antwoord op deze vraag. „We zijn arriviert, heren. Dit is ons hotel. Binnen op het bureau vinden jullie het gedrukte adres. Schrijf het over, dan zullen jullie nicht verdwalen als juillie nach het diner nog wandelen gehen."
Naast Harry ging er een honend gehuil op. „Wandelen gehen? Man, je zult me naar binnen moeten *dragen!* Praat me niet van wandelen!"
Harry bleef zitten waar hij zat tot de anderen de bus hadden verlaten. Archie zat klem op de stoel bij het raam, tenzij hij verkoos over Harry heen of onder hem door te gaan. „En?" vroeg hij. „Is meneer van plan hier verder de hele nacht te blijven?"
Met een hoop toestand en gebaren, als een Oosterse vorst die zich klaar maakt een lange reis te gaan ondernemen, kwam Harry overeind en liep de bus uit, zijn ene hand steunend in zijn rug, met de andere wrijvend in zijn nek. Het was een eersteklas komedie die hij opvoerde, maar het was ook allemaal verspilde moeite, want Archies aandacht was heel ergens anders. Even buiten het hotel, op het trottoir, stond Eddie Dewlack, in een groepje van zes jongens.
Op een afstand van slechts enkele meters stond Rudolf hem gade te slaan, zijn ogen strak op hem gericht. Archie voelde hoe zijn neusvleugels begonnen te trillen. Twee merkwaardige feiten omtrent Eddie had hij beschouwd als een toevallige samenloop van omstandigheden, maar dit ging te ver — het leek wel of alles op deze reis draaide om Eddie. Was hij bezig het instinct van een detective te krijgen? Thuis had hij er weleens over gehoord van inspecteur Nokes. „Het duurt wel even voor je 't hebt," had de politieman gezegd, „maar heb je 't eenmaal, dan ruik je al onraad op honderd meter afstand. In een menigte zie je direct wie niet te vertrouwen is, je merkt meteen wanneer een vent liegt

Ben je kunt raden waar een inbreker zijn buit heeft verborgen." Maar Archie zou geen politieman worden. Daar had hij zich al mee verzoend, omdat dat niet kon als je maar een meter veertig lang was en brillenglazen op had zo groot als schoteltjes.

„Ooooaaah! Nou je bebt je zin. Ik ben er uit. En waar is nou het hotel?" Harry leidde hem af van zijn gepieker en zijn zijdelingse blikken naar het voortdurende kijken van Rudolf naar Eddie. Hij haalde de sleutel van zijn hotelkamer bij de receptie en hielp Harry moeizaam de trap op. In de kamer, donker en niet al te fris, stonden twee smalle bedden.

Harry liet zich op een ervan neervallen en het ding kraakte onheilspellend.

Archie liet de wasbak vollopen en waste zich. Hij had honger als een paard. „Kom, opstaan! Het wordt tijd dat we naar beneden gaan en wat te eten krijgen."

„Eten?" Harry vloog overeind. Binnen tien seconden had hij zich gewassen en gekamd. „Mijn rug is al een stuk beter," moest hij bekennen.

Archie grinnikte. „Mooi. Daar ben ik blij om. Dat kan je van pas komen na het eten."

„Eh?" Harry keek hem argwanend aan. Archie ging hem voor de trap af, de eetzaal binnen. Het was er al druk, kleine tafeltjes waren aan elkaar geschoven om één lange te maken, die zich van het ene einde van de kamer uitstrekte naar het andere. Ken Smith en Tom Radlett zwaaiden naar hen en wezen op twee lege plaatsen naast hen. Maar Archie deed alsof hij ze niet zag. Hij was op zoek naar Eddie.

Harry greep hem in zijn schouder. „Waar ga je nou heen?"

„Ik .... ik ...."

Harry drukte door, totdat Archies knieën onder hem knikten. „Ga toch zitten! Als je je nog steeds zorgen maakt om Eddie, vergeet hem dan. Maak je nu maar eens zorgen om Archibald McCuddy. Ga eten!"

Vijf seconden later was niets ter wereld meer belangrijk, alleen eten. Rudolf, de vrees op Eddies gezicht, de opengevallen koffer, alles vergat Archie toen hij zijn mes zette in een mooi gebruinde varkenskarbonade.

„Poeh!" riep Ken Smith, „moet je die Archie eens zien. Alsof-ie nagezeten wordt!"

Archie voelde het bloed naar zijn wangen stijgen. „Ik heb maar weinig gegeten vanmorgen," mompelde hij. „En na die vlucht naar Ostende had ik geen eetlust."

„Waar gaan we straks heen? Het is pas acht uur." Het was Harry die deze vraag stelde.

„Nou," zei Ken, „ik denk dat Tom wel naar een oudheidkundig museum zal stappen om naar oude kleipotten te koekeloeren."

Tom protesteerde heftig. „In Parijs? Maak het nou een beetje. Ik ben niet *altijd* met de oudheid bezig. Bovendien, museums zijn 's avonds nooit open, zelfs niet in Parijs. Nee, ik ga met jullie mee."

„Laten we een stuk gaan wandelen," stelde Archie voor.

„Wandelen?" kreunde Harry.

„Ja, de sfeer van Parijs in je opnemen. Zal je rug een hoop goed doen, Harry." En hardvochtig voegde hij eraan toe. „Dan breng je hem vast in conditie voor morgen. Vergeet niet dat we nog twee dagen in de bus voor de boeg hebben!"

Harry's gezicht verbleekte. „Laten we dan naar een apotheker wandelen, dan haal ik wat slaappoeders. Misschien kan ik dan wel slapen tot we in Spanje zijn."

Tom schoof zijn stoel naar achteren. „Klaar allemaal? Laten we dan maar gaan ...."

In de foyer namen ze het adres over van het hotel: Hotel Gamboule, Rue Montmartre, Arrondissement 9.

Toen ze buiten stonden, wees Ken de straat langs.

„Kijk daar is een ingang van de ondergrondse."

„In Parijs," deelde Archie pedanterig mee, „noemen ze dat Metro."

„Mij best. Kom, we gaan met dat ding mee. Naar de linkeroever om naar de artiesten te kijken."

„Artiesten die aan de oever van de Seine in het donker zitten te schilderen zeker?"

Een tikkeltje ontmoedigd zei Ken: „Nou, laten we dan naar de bohémiens kijken in de cafés."

„Ik denk er niet over!" viel Harry uit. „Ik ben hier niet gekomen om me te vergapen aan een stelletje langharige, ongewassen leeglopers die verdovende sigaretten roken. We zouden naar de film kunnen gaan."

„Hier in Frankrijk?" kwam Archie tussenbeiden. „Wou jij kijken naar Franse films, zonder Engelse ondertitels?"

„Ja, maar..... verdikke!" zei Harry wanhopig, „wat doet iedereen dan in Parijs?"

Hij zuchtte diep.

„We zullen naar de Seine wandelen en een gezellig terras opzoeken. Dan gaan we daar lekker koffie drinken en laten heerlijk alles aan ons voorbij gaan. Wat is er, Archie?"

„Kijk!" zei Archie en wees.

„Oh, het is alleen maar Eddie Dewlack."

Harry trok een gezicht.

„Wat héb jij toch met die Eddie? Ben je van plan tot Spanje op hem te letten, zodat hij niet in een plas trapt?"

„Dat lijkt me wel beter," zei Archie vaag.

Eddie slenterde alleen over het trottoir aan de overzijde van de straat.

„Zie je wie er achter hem loopt?"

Hij bleef kijken en zag hoe Rudolf, in de schaduw voor de gesloten winkels, op een afstand van vijftig meter, Eddie volgde.....

Welke duistere rol gaat Rudolf spelen in dit verhaal? Zijn gedragingen doen heel wat verwachten!

TOM POES en de JAKKERJEKKER

HENDRIKSE, ONDERZOEK EVEN OF ER EEN INSLUIPER IS. ZO JA, LEVER HEM DAN OVER AAN DE POLITIE.
...EN VOORKOM VERDERE STOORNISSEN! IK WENS RUST TIJDENS HET DICHTEN.
MENEER WENST RUST... BAH, HU IS DE ENIGE NIET! IK GA HIER NIET DE HELE NACHT RONDSNUFFELEN!
HIER KWAM DAT GELUID VANDAAN, GELOOF IK.
ZO.. HET HARNAS IS OMGEVALLEN...
DAT WAS HET DUS. OORZAAK GEVONDEN EN NOU NAAR BED.
GA JU MAAR MAFFEN, HOOR. IK WEET NU WAAR IK ZUN MOET....

ZIEZO, DIE SLAPERIGE LAKEI IS WEG.
EN NU 'NS KUKEN.... ...HOE IK DE GEDICHTENBUNDEL UIT DE VINGERS VAN DE MARKIES KAN KRIJGEN.
PFFF...
IK MOET HIER WEG! MIJN GESTEL KAN DEZE SPANNINGEN NIET LANGER VERDRAGEN.
OD WATEREN KOEL... WAT RIJMT OP KOEL?...
IK MOET HEM WEGLOKKEN. HM, 'N IDEE...
BENG!!

DONALD DUCK — **Een vrolijk weekblad.** Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers. Abonnementsprijzen. **Nederland:** 25 ct. per week. Losse nummers 35 ct. **Nederlandse Antillen** en **Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Van Schoonbekestraat 34-38, Antwerpen. Tel. 382380. P.C.R. 83405. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1965 Walt Disney Productions